

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou, v právní věci žalobce: V [redacted] S [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted], proti žalovanému: V [redacted] S [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted], o výživné rozvedené manželky, rozsudkem pro uznání

t a k t o:

- I. **Žalovaný je povinen** přispívat žalobkyni na její výživu 2.000,-Kč měsíčně, splatných vždy do 15. dne v měsíci předem, počínaje dnem 23. února 2016.
- II. **Žádný z účastníků nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. **Žalovaný je povinen** zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 soudní poplatek za řízení v částce 500,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhala výživného rozvedené manželky. Ve svém návrhu uváděla, že její manželství se žalovaným bylo rozvedeno rozsudkem zdejšího soudu č. j. [redacted] ze dne [redacted], který nabyl právní moci dne [redacted]. Uváděla, že z manželství má syna L [redacted] který byl

svěřen do její výchovy rozsudkem zdejšího soudu č. j. [redacted] ze dne [redacted] který nabyl právní moci [redacted] Syn L [redacted] je [redacted]

[redacted] Žalobkyně uváděla, že jí žalovaný nepřispívá po rozvodu na její výživu, ačkoliv je mu známo, že si nemůže najít vhodné zaměstnání, aby mohla [redacted] Uváděla adresu zaměstnavatele žalovaného, s tím, že jeho příjem jí není nám. Uváděla, že v současné době není schopna se sama živit a tato neschopnost má původ v tom, že [redacted] Žádá proto o přiznání příspěvku v přiměřeném rozsahu na její výživu ve výši 2.000,-Kč měsíčně.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 6. 2016 č. j. 19C 45/2016-24 byl žalovaný vyzván, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto usnesení písemně vyjádřil ve věci samé k žalobě, která mu byla doručena. Ve vyjádření byl povinen uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě, zda nárok uznává jen z části, nebo co do základu. Byl poučen, že pokud uzná nárok, soud rozhodne na tomto základě o věci samé, rozsudkem pro uznání. Byl dále poučen, že pokud nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, je povinen ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Dále byl poučen o následcích nesplnění výzvy shora uvedené s tím, že pokud se bez vážného důvodu ve věci samé včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává. Soud proto ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 3 o. s. ř., když pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání. Shora uvedené usnesení, včetně žaloby, bylo žalovanému doručeno 20. 6. 2016. Řádné vyjádření, obsahující vylíčení rozhodujících skutečností, na nichž žalovaný staví svoji obranu, však žádné soudu nezaslal a k žalobě se nikterak nevyjádřil. Je pak zřejmé z doručky, že žalovaný si osobně shora uvedené usnesení převzal na adrese zaměstnavatele, když se soud snažil zasílat žalobu včetně poučení i na trvalou adresu žalovaného, vedenou v Centrální evidenci obyvatel, na adresu [redacted] avšak zásilka se vracela zpět, jakožto nevyzvednutá, s tím, že se žalovaný odstěhoval. Na adrese zaměstnavatele si potom žalovaný vyzvedl již 3. 5. 2016 žalobu, a to osobně, avšak nikterak na výzvy soudu nereagoval.

Za shora uvedených okolností soud uvádí, že má za to, že jsou splněny podmínky ust. § 114b odst. 5 o. s. ř., s tím, že žalovaný žalobcem uplatněný nárok uznal a soud proto rozhodl podle § 153a odst. 3 o. s. ř. tímto rozsudkem pro uznání. Pro takové rozhodnutí byly potom splněny všechny zákonem vyžadované podmínky, neboť shora citované usnesení bylo žalovanému doručeno do vlastních rukou, současně se žalobou a žalovaný se k žalobě kvalifikovaně nevyjádřil ve stanovené lhůtě 30 dnů.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když však úspěšné žalobkyni žádné náklady nevznikly.

Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů státu dle ust. § 148 o. s. ř.,

když žalobkyně je ze zákona osvobozena od hrazení soudních poplatků dle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 549/1995 Sb., proto uložil žalovanému úhradu soudního poplatku za řízení dle položky 7 písm. a) ve výši 500,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku pro uznání je odvolání přípustné pouze tehdy, pokud nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval ve věci nepřislušný soud I. stupně, rozhodnutí soudu I. stupně vydal vyloučený soudce, nebo soud I. stupně byl nesprávně obsazen, anebo pro skutečnosti, nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (§ 153a, §205 o. s. ř.).

Proti výroku o nákladech řízení je odvolání přípustné.

V obou případech lze odvolání podat do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého nároku výkonem rozhodnutí u soudu, nebo návrhem na provedení exekuce u soukromého exekutora.

V Praze dne 28. července 2016

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Za správnost: Risová